

РЕШЕНИЕ

№ 6007

гр. София, 27.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 02.12.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Маруся Йорданова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Христозова, като разгледа дело номер **7858** по описа за **2011** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на П. С. Г. от [населено място] срещу решение от 12.07.2011 г., постановено от Софийски районен съд, НК, I състав по нахд № 15450/2010 г., в частта, с която е потвърдено наказателно постановление № 23623 от 17.03.2009 г., издадено от зам. -началник отдел "Пътна Полиция" при СДВР, с което на касатора е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец, на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 ЗДвП.

В касационната жалба се изложени доводи за постановяване на обжалваното решение в нарушение на закона и на процесуалните правила - отменителни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. По същество, касаторът твърди, че в производството пред СРС не е доказано по безспорен начин извършването на нарушението. Иска се от съда да отмени решението и да постанови друго, с което да отмени наказателното постановление.

Ответната страна в касационното производство – отдел „Пътна полиция” - Столична дирекция на вътрешните работи при МВР, не изразява становище по подадената жалба и не изпраща представител за участие в съдебното производство.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че решението е законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите Н. И. – актосъставител и П. Й., както и писмените доказателства, представени по делото с преписката по издаване на наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

С оглед събраните по делото писмени и гласни доказателства, районният съд е приел за установена фактическата обстановка, така както е възприета с АУАН.

Не са налице посочените в жалбата касационни основания по чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 НПК. Съдът е събрал и обсъдил писмените и гласни доказателства, относими за пълното изясняване на спорните факти и обстоятелства по делото. Съгласно чл. 107, ал. 2 от НПК, приложима с оглед на препращана норма на чл. 84 от ЗАНН, съдът събира доказателства по направени искания на страните, а по свой почин, когато това се налага за разкриване на обективната истина. Районният съд е събрал и обсъдил гласни доказателства – свидетелските показания на свидетел – очевидец при установяване на нарушението и на актосъставителя, както и относимите писмени доказателства. Съдът е изложил подробни мотиви относно събраните гласни и писмени доказателства. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил подробно доказателствата и доводите на жалбоподателя.

По съществото на спора, СРС правилно е установил въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства, че касаторът е осъществил състава на нарушението по чл. 103 от ЗДвП, съгласно който при подаден сигнал за спиране от контролните органи водачът на пътно превозно средство е длъжен да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания. Извършването на нарушението е доказано с представената пред СРС докладна записка рег. № Д-3/05.01.2009 г., както и със свидетелските показания на полицейския служител Й., който разпитан от районния съдия е заявил, че на 30.12.2008 г. на бел. Ц. шосе е подал сигнал със стоп – палка на лек автомобил П. с рег. [рег.номер на МПС], на който сигнал водачът не се подчинил и продължил с по-висока скорост. Касаторът не оспорва обстоятелството, че именно той е управлявал собственият си автомобил.

Законосъобразен е изводът на районния съд, че при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения опорочаващи административно-наказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното постановление. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираното нарушение и относимите обстоятелства, при

които е било извършено. Налице е съответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация. Направените в тази връзка възражения в касационната жалба са неоснователни.

Водим от горното, Административен съд София- град, IV касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТЯВЯ В СИЛА решение от 12.07.2011 г., постановено от Софийски районен съд, НК, 1 състав по нахд № 15450/2010 г., в частта, с която е потвърдено наказателно постановление № 23623 от 17.03.2009 г., издадено от зам. -началник отдел "Пътна Полиция" при СДВР, с което на касатора е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец, на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 ЗДвП.

Решението окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.